

Af bemærkningerne til lovforslaget og i flere af de svar, der er givet til udvalget, fremhæver regeringen, at der skal udøves en række skøn og tages særlige hensyn. Efter mindretallets opfattelse er den udbredte brug af skøn og vurderinger et udtryk for, at den stramme linje over for udlændinge, som regeringen og støttepartiet står for, ikke i praksis kan lade sig gøre uden at gribe dybt ind i enkeltpersoners liv. Det er efter mindretallets opfattelse et eksempel på, at regeringen frygter, at dens stramme politik ikke i praksis kan håndtere virkeligheden. Det retspolitiske problem er imidlertid, at der på denne måde ikke skabes klarhed med lovgivningen, men åbnes for uklarhed, vilkårlighed og uigennemsigthed for borgerne og brugerne. Det er en retspolitisk glidebane, som mindretallet klart må advare imod.

Også til asylansøgere har regeringen dårligt nyt. Det igennem talrige år strammede og begrænsede asylsystem får med disse ændringer endnu en omdrejning, hvis konsekvenser bliver dårligere retssikkerhed for asylansøgerne, undergravelse af Flygtningenævnets troværdighed og af tilliden til systemets uafhængighed. Blandt de mange ændringer kan for eksempel nævnes:

- ændringerne i sammensætningen af Flygtningenævnet
- de forandrede procedurer omkring afgørelsen af sager i åbenbart grundløs-proceduren
- fjernelse af ambassadeasylansøgningerne.

Den hidtidige sammensætning af Flygtningenævnet ændres, og antallet af medlemmer reduceres. I adskillige af høringsssvarene fra organisationerne undrer man sig over, at dette system skal laves om. Mindretallet deler denne undren. Sagligt set er der ikke nogen begrundelse for, at nævnet skulle blive bedre eller hurtigere til sit arbejde, ved kun at bestå af tre personer. Der kan efter mindretallets opfattelse kun være tale om, at man fra regeringens side er gået på »kalkun-jagt« for at få ram på Dansk Flygtningehjælp, som i årevis har været en torn i øjet på regeringspartierne og deres støtteparti. Jagten er begrundet med, at Flygtningehjælpen skulle være belastet på sin habilitet, men det er efter mindretallets mening i højere grad tilfældet med den integrationsministerrepræsentant, der kommer til at sidde sammen med en dommer og en advokat.

Mindretallet finder også, at der er principielle problemer ved at indføre et system i de såkaldt åbenbart grundløs-sager, hvorefter nogle sager

alene vil skulle behandles på et skriftligt grundlag. Det er klart – hvilket også er fremhævet af flere af høringsparterne – at netop det personlige indtryk, troværdighedsvurderinger og mulighed for at stille uddybende spørgsmål – er afgørende for asylsagsbehandlingskvaliteten. For asylsøgeren er det ligeledes vigtigt for tilliden til retssystemet, at det bliver muligt at fremføre sine synspunkter og forklaring direkte over for dem, der skal afgøre sagen. Mindretallet finder derfor, at de foreslåede ændringer er stærkt utilfredsstillende og endnu et udtryk for den undergravelse af troværdigheden og uafhængigheden for Flygtningenævnet, som også på andre punkter slår igennem.

Som et eksempel på den kynisme, som lovforslaget efter mindretallets opfattelse er udtryk for, kan nævnes forslaget om at afskaffe retten til at søge om asyl i Danmark via en dansk ambassade. Det beskedne antal, der her årligt får mulighed for at få beskyttelse mod den forfølgelse, de udsættes for, skal nu bringes ned til nul. Det viser med klarhed, at regeringen vil forfølge sin inhumane politik med alle til rådighed stående midler – for hvem er det, der får asyl via en ambassade? Det er præcis folk, som opfylder alle kravene til det, som regeringen ellers ved højtidelige lejligheder hævder er målet for udlændingeloven, nemlig »rigtigt« forfulgte. Klarere og tydeligere kan regeringens politik på dette område næppe udtrykkes: disse mennesker skal ikke fremover kunne få beskyttelse i Danmark. Begrundelsen er, at det er vi ikke forpligtet til af internationale konventioner, hvilket er et argument, som efter mindretallets opfattelse viser, at regeringen griber efter, hvad den kan finde af argumenter i en sag, som lugter mindre end godt. Hvis begrundelsen virkelig er, at vi kun lovgiver om forhold, som vi er forpligtet til af internationale konventioner, så burde regeringen stille sig i spidsen for ophævelse af endog ganske megen lovgivning.

Et tredje mindretal i udvalget (IA) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Kristeligt Folkeparti, Tjóðveldisflokkurinn, og Siumut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.